

вршења државне управе, док би министарства била други (и највиши) степен вршења државне управе. Управни окрузи као подручни органи државне управе у Србији су установљени Уредбом Владе Републике Србије из 1992. год. и тада су образована 29 округа и утврђени њихови називи и седишта. Поменутом Уредбом су у надлежност управног округа стављени послови управног надзора, решавање у управним стварима у првом степену, решавање о управним стварима у другом степену онда када органи општина, предузећа или установи решавају управне ствари у првом степену, послове надзора над повереним пословима државне управе, послове стручног надзора над радом предузећа, установа и других организација као и друге послове из надлежности министарстава и посебних организација.

На челу управног округа се налази његов начелник кога поставља Влада на време од пет година. Подручје града Београда и његове општине нису покривене управним округом пошто се седиште министарства и посебних организација налази непосредно у Београду. Начелник представља управни округ и за свој рад одговара министру надлежном за послове управе и Влади и у оквиру својих овлашћења је позван да усклађује рад окружних подручних јединица и прати примену директива и инструкција које су им дате, да прати остваривање планова рада окружних подручних јединица, као и рад запослених у тим јединицама, покреће дисциплинске поступке против запослених радника, стара се о сарадњи са општинама, градовима и њиховим органима итд. Сврха управних округа је да растерети министарства као централне органе државне управе. За њих је карактеристично: прво, да се образују на делу државне територије за вршење послова државне управе и друго, да су потчињени министарствима као централним и највишим органима управе у Републици.

Као продужена рука министарства, управни окрузи немају своју изворну надлежност, већ су то послови државне управе из надлежности министарства, само организовани преко управног округа на делу државне територије. Пошто управни окрузи немају свој самостални делокруг послова, већ обављају послове министарства, ова могу увек да их одузму и врате у своју надлежност. Управни окрузи такође немају ни нормативну функцију нити органе које сами бирају као ни организациону, буџетску и финансијску самосталност. Као облик деконцентрације власти, управни окрузи се разликују и од локалне самоуправе, али и региона и аутономних јединица јер теже другачијем циљу – да се, с обзиром на велики обим послова државне управе у